

Hans Conrad Koefoed: I den Forelæggelsestale, som Ordføreren for Forslagsstilerne til dette lille Lovforslag holdt, saavel som i Forslagets Bemærkninger henvises til, at den store Skattekommission formentlig arbejder med Ændringer af principiel Natur i vort Ejendomsskattesystem. Den logiske Konsekvens heraf maatte efter min Mening være, at man i dette Lovforslag ikke foregreb saadanne principielle Ændringer.

Hvad man nu end maa mene om Grundskyldens større eller mindre Anvendelse som Skatteobjekt, kan det i hvert Fald ikke nægtes, at dette Lovforslag i sig indebærer en Forskydning af Skattebyrden over paa Grundværdierne. Det kan derfor næppe fastholdes, at Forslaget ikke tager Sigte af principiel Natur.

Jeg maa for min Part, i hvert Fald for Amtsskatternes Vedkommende, nære nogen Betænkelighed ved, at man gennem Lovforslaget søger at lette Skatten for en vis Ejendomsgruppe, de lidt større Ejendomme i Stationsbyer o. lign., til Skade for andre Ejendomsgrupper, om hvilke mange mener, at de i Forvejen bærer en uforholdsmæssig stor Del af Skattebyrden.

Derimod kan man jo, hvis man er blevet betænkelig ved den forøgede Bygningsværdi, uden at foretage Ændringer af principiel Natur gaa en af to Veje.

Man kan enten udskyde den skattemæssige Virkning af den nys foretagne 9de almindelige Vurdering indtil videre. Men saa havde det unægtelig været bedre, om man havde kunnet undgaa det meget forcerede Arbejde med denne Vurdering ved at udsætte den endnu et Aar, saaledes som det var et Ønske hos mit Parti. Hertil kunde vi imidlertid, saa vidt mig bekendt, ikke faa Tilslutning fra anden Side.

Den anden Vej er den, at man kunde fjerne den skete, jeg skal indrømme uforholdsmæssige Stigning af Bygningsværdierne — uforholdsmæssig, fordi Ejendomsskylden i Almindelighed procentvis er forhøjet noget mere end Grundværdien — derved, at man forhøjede de faste Fradrag.

Ud fra disse Betragtninger kan jeg tilsige mit Partis Villighed til en saglig Behandling af Lovforslaget i et Udvalg.

Fibiger: Da det i Sommer blev besluttet, at man skulde foretage en almindelig Vurdering til Ejendomsskyld og Grundskyld, kan jeg godt sige, at jeg var meget betænkelig ved netop paa det Tidspunkt at gaa til en saadan ny Vurdering — alting var saa usikkert, man stod paa Overgangen fra Krigstid til mere normale Forhold —

og jeg mente, at det vilde være klogt, om man ventede med at foretage denne Vurdering, til Forholdene var kommet mere i Ro. Imidlertid blev det besluttet i den daværende Regering, at man skulde se at fremme Sagen, saaledes at denne Vurdering kunde finde Sted. Det har været et meget forceret Arbejde at faa gennemført denne Opgave paa disse faa Maaneder — man plejer at have mere Tid dertil — og jeg er ogsaa af den Opfattelse efter forskellige Oplysninger, jeg har faaet, at der mange Steder er sket Fejltagelser, og at Vurderingen ikke er blevet saa ensartet, som man kunde have ønsket.

Nu viser det sig, efter at vi har faaet den nye Vurdering, at man alligevel er betænkelig ved at lægge den til Grund paa forskellige Omraader. Dette var Tilfældet, da man havde Forslaget fremme om Begrænsning i Pantsætningen — Meningen var jo, at man skulde gaa op til den nye Ejendomsskyldvurdering ved Pantsætning —, og man udskød derfor her Anvendelsen af den nye Vurdering, saadan at man endnu bruger den 8de almindelige Vurdering med Hensyn til, hvor meget man kan faa tinglyst paa Ejendommen. Endvidere viste det sig ved Opgørelsen af Værdien i egen Bolig nu ved Skatteansættelsen, at man heller ikke dér turde tage Konsekvensen af den nye Vurdering; man vedtog, at Ligningsmyndighederne skulde benytte den gamle Ejendomsskyldvurdering, for at man ikke skulde komme for højt op med Husleje i egen Bolig. Og nu kommer der et Forslag fra de Radikales Side, hvorefter man vil afbøde Tingene noget, saadan at denne Vurdering i Virkeligheden ikke kommer til Anvendelse, hvor den skulde, nemlig ved Skatteberegningen i denne Vinter.

Jeg maa sige, at naar der nu er nedsat en Kommission til Ændring af Ejendomsskatterne sammen med mange andre Ting, som Skattekommissionen beskæftiger sig med, vilde det mest logiske være, at man udsatte denne Vurderings Ikrafttræden til næste Aar, saaledes at man kunde se, hvordan Tingene udviklede sig, og Skattekommissionen maaske kunde blive færdig med sit Arbejde. Saa kunde man komme til andre og mere ensartede Regler med Hensyn til Ejendomsbeskatningen og Regler, som var mere stemmende med de Forhold, vi lever under.

Jeg maa ogsaa sige, at jeg nærer betydelige Betænkeligheder ved det Forslag, der er fremsat fra radikal Side om at ændre Beskatningsreglerne ved en saadan foreløbig Lov. Naar jeg tænker paa, hvilke Debatter der har været her i Rigsdagen om Forholdet